

2010:27

**Interpellation av Leif Rönngren (s) om äldre
make/makas/sambos möjlighet att bo tillsammans**
Dnr 327-625/2010

I den borgerliga budgeten för 2010 slås det fast att samtliga servicehus ska läggas ned. Detta innebär att all den vård- och omsorgspersonal som idag arbetar där, och ger de äldre daglig omvårdnad och stöd, kommer att försvinna. Utifrån de borgerliga vallöftena, som handlade om att behålla och utveckla servicehusen, är detta ett gigantiskt valsvek.

Istället för att se långsiktigt och positivt på mångfalden av boenden, och det över tiden ökande behovet av särskilda boenden, så beslutade den borgerliga majoriteten, utan konsekvensanalyser om att lägga ned servicehusen.

Hanteringen har väckt både stor oro och bestörtning bland de äldre boende på servicehusen, men också bland dem som förgäves har ansökt om bistånd för att få komma till ett tryggt boende med personal dygnet runt.

Skattesänkningar, nedskärningar och en allt restriktivare bedömning av möjligheten att få sina behov tillgodosedda, har inneburit att de äldre har drabbats hårt av den borgerliga politiken.

En fråga som under många år varit aktuell är äldre pars möjlighet att få kunna bo tillsammans även på ålderns höst när hälsan sviktar. Ombyggnation av flerbäddsrums till enkelrum har gjort det svårare för par att få möjligheten till fortsatt boende ihop även när den ena partnerns hälsa blir sämre.

Nedläggningen av servicehus gör denna problematik än mer svår och ökar med sannolikhet risken för att fler par kommer att skiljas åt då den ena partneren får ett större vårdbehov som inte kan tillgodoses med enbart hemtjänst.

Eftersom det inte finns några analyser eller konsekvensbeskrivningar i ärendet om nedläggning av servicehusen så väcks ett stort antal frågor. En mångfald av olika boendeformer gynnar ett Stockholm som har ambitionen att vara en stad i världsklass. Mångfalden ökar också möjligheten att möta olika individers olika behov.

Servicehusen borde finnas kvar, de eventuella tomma lägenheter som finns skulle kunna ge äldre par möjligheten att få kunna bo tillsammans livet ut, så

långt önskemålet om detta finns. Med tryggheten och närheten till kompetent och utbildad personal.

Med anledning av detta önskar jag svar på följande frågor:

1. Hur ser tillgången på dubbelrum ut i de särskilda vård- och omsorgsboendena?
2. Hur många par, idag boende på servicehus, kommer att åtskiljas på grund av den borgerliga politiken?
3. Vart tog det borgerliga löftet om att servicehusen skulle behållas vägen?

Stockholm den 15 mars 2010

Leif Rönngren